

Református iskola vagy községi iskola?

Mielőtt bárki kijavítana, hogy a kétyi iskola nem református, hanem egyházi iskola, szeretném leszögezni, hogy a cím nem elírás. A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház közoktatásáról szóló 1/2000. számú törvénye kimondja, hogy a református gyülekezetek által alapított közoktatási intézmények református intézmények, amelyek nevében szerepelnie kell a „református” szónak (7. § 2. pont). Az, hogy Kétyen a fenntartó ezt immár 15 éve nem meri kiírni, és ezzel megszegi saját egyháza törvényét, egy más dolog, amit nem tisztem minősíteni. A helyzetet az teszi igazán pikánszá, hogy a református iskola abban az épületben működik, amely régen a katolikus iskolának adott otthont. Ez a tény joggal érinti érzékenyen községünk katolikus lakosait.

Ebben a helyzetben lehet, hogy szerencsésebb lenne, ha az iskolát és vele együtt az óvodát a község működtetné, amely magába foglalja az összes kétyi polgárt, tekintet nélkül felekezeti megoszlásukra. Ez a gondolat azért sem elvetendő, mert jelenleg az egyházi iskola és óvoda nemigen tud létezni a község támogatása nélkül. Utalnék itt arra, hogy azok az épületek, melyeket az iskola és óvoda ingyen használ, a község tulajdonában vannak. Az óvoda finanszírozása ugyancsak a községi költségvetésen keresztül történik. Az már csak hab a tortán, hogy a község csak az utolsó tíz év alatt összesen több mint 54 ezer euró dotációt adott az iskolának működési költségekre és különböző javításokra, és akkor még ebbe nem számoltam bele a község alkalmazottai által elvégzett munkákat, amelyek nem lettek kiszámlázva.

Minderre csak annyit tudok mondani, hogy úgy könnyű iskolát és óvodát fenntartani, ha más állja a költségeket...

Ezt megunva, polgármesterként a

község minden lakosának érdekeit szem előtt tartva arra a megállapításra jutottam, hogy ezen a község számára előnytelen helyzetben változtatni kell. Először is felmondtam a község és az iskola között 2004-ben kötött bérleti szerződést. Ha a református gyülekezet községi épületekben kíván tanintézményeket fenntartani, fizessen értük bérleti díjat.

Persze én is tisztában vagyok azzal, hogy egy iskola és óvoda működtetése mekkora terheket ró a fenntartóra. A református gyülekezetnek községi támogatás nélkül legalább a húszszorosát kellene az intézményeire költenie, mint amennyit jelenleg e célra juttat. Az iskolának most adott nem egész 800 euró mellett a községtől eddig kapott évi 5000 euró esetleges elmaradása, az épületek után fizetendő bérleti díj valamint az óvoda működésére szánt összeg 12 százalékának visszatartása, amire a községnek lehetősége van, komoly összeggel terhelné a gyülekezetet évente. Vajon honnan tudná ezt a pénzt előteremteni? Nyilván vannak tartalékai, átcsoportosítható forrásai, de kétlem, hogy ekkora összeget a gyülekezet egyházfenntartói járulékot fizető tagjai össze tudnának adni. És akkor még csak az intézmény jelenlegi költségvetése lenne biztosítva, fejlesztésekről álmodni sem lehet...

Viszont az se megoldás, hogy valaki fenntartót játszik úgy, hogy a számlát mással fizetteti meg.

Megoldásként szóba jöhet az a lehetőség, hogy a református gyülekezet a fenntartói jogokat átadja a községnek. A községi önkormányzat képes és hajlandó is fenntartani az óvodát és iskolát falunkban úgy, hogy ezen intézmények továbbra is zökkenőmentesen működjenek.

Ha azonban nem sikerül meg egyeznie a község és a református gyülekezet vezetésének, akkor az egy-

TARTALOM

- Református iskola vagy községi iskola
- Aláírásgyűjtés...
- A Kétyi Rokkantszövetség beszámolója
- Borverseny
- A Csemadok helyi szervezete
- Így báloztunk

házi iskola és óvoda további sorsa egyedül a fenntartója kezében van: ha a gyülekezet állni tudja a felmerülő költségeket, akkor nincs baj, de ha nem, veszélybe kerülnek ezek az intézmények. Ezt meg nyilván senki sem szeretné...

Ebben a sajnálatos esetben viszont az iskola jövőjéért a teljes felelősség a fenntartóját terheli. A fenntartó ugyanis köteles finanszírozni a saját intézményét, mindenki más, beleértve a községet is, pedig segíthet, ha akar, de nincs ilyen kötelezettsége. A református gyülekezet tagjainak józan belátásán múlik tehát, hogyan alakul a kétyi iskola és óvoda további sorsa.

Ha az iskola és óvoda fenntartója a község lenne, az nagyobb biztonságot és kiszámítható működést jelentene az intézmény számára. Nem mindegy, hogy a református gyülekezet korlátozott anyagi forrásai vagy egy egész község vagyona és költségvetése a biztosíték a fennmaradásra.

Sokan – tévesen – attól tartanak, hogy ha a község lenne az iskola fenntartója, az államnak nagyobb lenne a beleszólása és akár meg is szüntethetné a kétyi iskolát. Ez tévedés, a községi isko-

Református iskola ...

la ugyanannyira független ilyen szempontból mint az egyházi. A községi iskola sorsáról ugyanúgy helyben döntenek a képviselők, mint az egyházi iskola esetében a gyülekezet. Annyi a különbség, hogy a képviselőtestület az egész falut képviseli, nemcsak az egyik felekezet nevében hoz döntéseket.

Vannak, akik az intézmény egyházi szellemiségét féltik. Ez sem kell, hogy problémát jelentsen. Amit én szeretnék, az csupán a fenntartóváltás. Az, hogy az iskola mögött az önkormányzat álljon. Az iskola és óvoda szellemisége, eddigi tanítási gyakorlata, sőt akár a jelenlegi megnevezése is változatlan maradhat. Mert mitől egyházi az egyházi iskola és óvoda? Attól, hogy a fenntartója a gyülekezet, vagy attól, hogy a pedagó-

gusok milyen szellemben nevelik a rájuk bízott gyerekeket? Mint már említettem, garantálni tudom az iskola egyházi jellegének megmaradását a fenntartóváltás után is, mert tisztában vagyok vele, hogy ez a kétyi iskola számára egyfajta versenyelőny a környező falvak községi iskoláival szemben. Mindannyiunk érdeke, hogy Kétyen jól működő óvoda és iskola legyen.

Ennek legegyszerűbb módja az, ha a református gyülekezet közgyűlése hozzájárul ahhoz, hogy a továbbiakban a község legyen az óvoda és iskola fenntartója. Ezt a tényt bejelenti az iskolaügyi minisztériumnak és szeptembertől minden megy ugyanúgy tovább mint eddig. Ugyanaz az iskola,

(folytatás az 1. oldalról)

ugyanazon a néven, ugyanazokkal az alkalmazottakkal. Sem a gyerekek, sem a szülők, de még a tanítók sem kell, hogy a változásból bármit érzékeljenek. Remélem, ebben az esetben a józan ész győz az egyéni érdekekkel szemben, és a gyülekezet alapos mérlegelés után helyes döntést hoz. A tét ugyanis nem kicsi, a falunk jövőjéről van szó.

Persze a református gyülekezet úgy is dönthet, hogy ragaszkodik az iskolájához és továbbra sem enged az iskola ügyeibe beleszólást sem az önkormányzatnak, sem községünk katolikus közösségének. Ehhez joga van, viszont akkor viselje is a fenntartás összes költségét.

Molnár Péter

Aláírásgyűjtés indult a polgármester leváltására

A református gyülekezet március 22-én tartott közgyűlésén aláírásgyűjtést indított Fülöp Sándor lelkész a polgármester leváltására. Azzal az indokkal, hogy a község polgármestere súlyos törvénysértést követett el, veszélyezteti az iskola működését és emiatt méltatlanná vált a funkciója. Most tekintsünk el attól az apróságtól, hogy egy állítólagos törvénysértést először talán be kellene bizonyítani, mielőtt alaptalanul vádaskodna valaki, inkább nézzük meg, mi áll ennek az egész cirkusznak a hátterében.

A probléma azzal kezdődött, hogy világossá tettem, a községi önkormányzat és az egyházi iskola viszonyát új alapokra kell helyezni. Erre az iskola irányítói részéről, ahelyett, hogy leül-nénk értelmesen megbeszélni, hogyan működjön tovább az iskola és óvoda, az a reakció, hogy le akarnak váltani.

Természetesen szó nincs arról, hogy meg akarnám szüntetni az óvodát vagy az iskolát, mint ahogy azt már egy másik cikkben (*Református iskola vagy községi iskola?*) leírtam, hanem itt egész egyszerűen arra megy ki a játék, hogy vannak ebben a faluban néhányan, akik nem tudnak, nem akarnak belenyugodni abba, hogy a tavaly novemberi választásokon a község lakosainak többsége a változásra szavazott, egy jobban működő falut szeretne látni. Azt

hiszem, a változások már az azóta eltelt rövid idő alatt is szembetűnőek. Vannak viszont ellendrukkerek, akik szeretnék visszaforgatni az idő kerekét, de nem fog nekik sikerülni.

Megértem Fülöp Sándort, Bohák Valériát és a többieket, akik foglalkozással ragaszkodnak az egyházi iskolához, hiszen abból élnek. Mindenki, aki egy kicsit is ismeri a kétyi iskola belső viszonyait, tudja, hogy az ugyankívülről működőképesnek tűnik, de belülről nem annyira rózsás a helyzet. Olyanok is tanítanak, akiknek talán nem kellene, megoldatlan kérdés az új igazgató megválasztása és még sorolhatnám. Többek közt ezért is ajánlottam fel a református gyülekezetnek, hogy az önkormányzat hajlandó átvenni az iskola és óvoda fenntartását. Ugyanúgy, ahogy a sportszervezet működését sikerült közmegegyezésre stabil alapokra helyezni, az iskola és óvoda esetében sem lenne ez másképp. Ez a terv azonban nem tetszik az iskola illetve az azt fenntartó református gyülekezet vezetésének, ezért próbálnak engem már hetek óta befeketíteni a falu lakosai előtt, petíciót íratnak alá a szülőkkel olyan dolgokról, amelyek fel sem merülnek, és most legújabbán bevetették az atom-fegyvert is, aláírásgyűjtést kezdeményeztek a leváltásomra. Tudom, hogy egyeseknek a tyúksze-

mére léptem, olyanokéra, akik megszokták, hogy Kétyen csak az ő akaratuk érvényesülhet.

Mutassuk hát meg, hogy nagyon tévednek, ha azt hiszik, hogy ez a falu még kíváncsi arra, amit ők tudnak ajánlani. Mutassuk meg, hogy kiállunk mindazért, ami Kétyen a mostani választási ciklusban elindult. Mutassuk meg, hogy ők már a múlt, amit szeretnénk minél hamarabb elfelejteni, hogy a jövővel foglalkozhassunk.

Ne engedjük, hogy két táborra szakítsák a falut, hogy gyűlölködjének, hogy megakasszák a község fejlődését önös érdekeik miatt. Ne engedjük, hogy továbbra is félrevezessék az embereket, hogy manipuláljanak minket.

Ideje már végre mindenkinek kiadni magából a sérelmeit, bátran megmondani véleményét az egész helyzetről, mert elmúltak már azok az idők, amikor ennek a falunak a lakosait még meg lehetett félemlíteni... A novemberi önkormányzati választás, úgy látszik, csak a falu irányításáért folyó küzdelem első meccse volt. Egyesek most látták elérkezettnek az időt a visszavágóra. A legjobb amit most tehetünk, hogy felmutatjuk nekik a piros lapot, hogy belássák, ebben a játékban nekik már nem terem babér.

Molnár Péter

A Kétyi Rokkantszövetség tevékenysége a 2013 és 2014-es évben

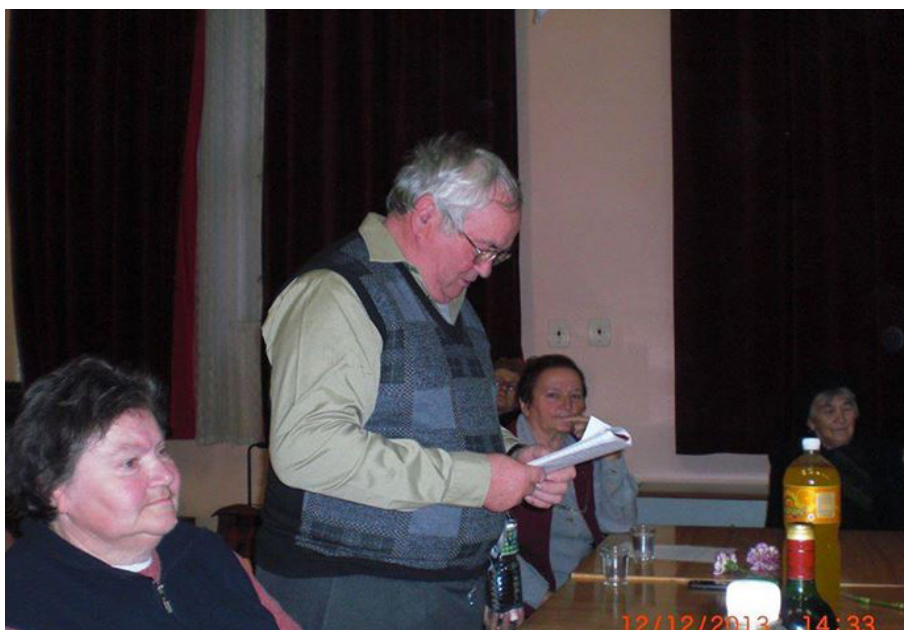
A Kétyi Rokkantszervezet a községünkben lassan 50 éve működik, 39 évig Karó Lajos volt az elnöke. Ezt a posztot jelenleg Dufek Sándor tölti be. A szervezetünk tagsága változó (65-70 tag), mivel sajnos halnak is meg tagjaink év közben, de jelentkeznek is új tagok.

A 2013-as évben a szervezetünk két alkalommal megtartotta a tagsági gyűlését, ahol megvendégelte a tagokat. Mindkét alkalommal felkészítettük a kerek évfordulás tagjainkat, akiknek 1-1 szál szekfüvel kedveskedtünk. A gyűléseken a kultúrműsort a helyi egyházi alapiskola diákjai adták. Három alkalommal rendeztünk kirándulást fürdőhelyekre, amelyeken a tagság és a falu lakosai is részt vehettek. Két alkalommal meglátogattuk a győri termálfürdőt, és egyszer voltunk a nagymegyeri termálfürdőben. A kirándulásokat nagyon kedveli a helyi ifjúság is. Az őszi tagsági gyűlésen minden tagnak karácsonyi csomaggal kedveskedünk.

A halottainktól koszorúval búcsúzunk. A 2014 évben hasonló tevékenységet folytatott a szervezetünk. Ezen kívül a szervezet tagjai részt vettek a járási sportnapon Egegen, amelyen Bényi Magdolna több első helyezést is elért.

Szeretettel várunk köreinkbe minden jelentkezőt új tagnak, aki szeretne részt venni a tevékenységünkben. Tagnak jelentkezhetnek nem csak rokkantnyugdíjasok, hanem olyanok is, akik bár maguk nem élnek fogyatékkal, de szimpatizálnak szervezetünkkel.

Dufek Sándor elnök

Borverseny

Február 28-án, a helyi kiskertészek által falunkban került megrendezésre immár **25. alkalommal** a már hagyományos **BORVERSENY**. A versenyre 43 fajta borral neveztek be a helyi bortermelők. A borokat öttagú bizottság bírálta, melynek elnöke **Stifner László** köhídyarmati borász volt. A bírálóbizottság tagjai voltak még **Csókás Gellért** madari borász, valamint **Molnár Géza**, **Mikus Attila** és **Bohák József**. Ebben az évben a csapadékos időjárás miatt igazi szakmai kihívás volt jó bort készíteni. Örömmel mondhatjuk el, hogy ennek a szép feladatnak a helyi gazdák maradéktalanul eleget tettek. A borok színe és illata csodálatos, ízekben azonban az évjáratra jellemző savas karakteres jelleget adnak.

A zsűri a 2014-es évjárat legjobb borát a következő gazdáknak ítélte:

Kevert fehérbor kategóriában:

1. Ifj. Hamar Árpád
2. Suba Lajos
3. Bohák Csaba
4. Varga Zsolt
5. Suba Lajos

Fehér fajbor kategóriában:

1. Mikus Attila, sárga muskotály
2. Tóth Szabolcs, rajnai rizling
3. Mikus Attila, leányka
4. Suba Lajos, othello
5. Tóth Szabolcs, zöld vertelini

Rosébor kategóriában:

1. Tóth Szabolcs, zweigelt
2. Tóth Szabolcs, cabernet sauvignon
3. Mikus Attila, kékfrankos

Vörösbor kategóriában:

1. Mikus Attila, kékfrankos
2. Id. Farkas Nándor, szentlőrinci
3. Bohák Csaba, othello

A díjkiosztó után a borkóstolót borvacsora követte, melyen a szép számban összegyűjtött vendégeknek lehetősége volt megkóstolni a gazdák győztes borait is.

-há-

MEGHÍVÓ

Kéty Község Képviselőtestülete

tisztelettel meghívja Önt

az iskola és óvoda körüli nyitott kérdések megvitatására
összehívott falugyűlésre,

amely 2015 április 9-én 18:00 órai kezdettel

lesz megtartva a helyi kultúrházban

A Csemadok helyi szervezete – dióhéjban

A Csemadokról szóló cikkemet azzal kell kezdenem, hogy ismertessem, mi is a Csemadok. Mi idősebbek tudjuk, de sok fiatal csak hallja, de pontos fogalma nincs róla, hogy mit takar ez a szó, és mi a szervezet küldetése.

A múlt évben ünnepeltük a Csemadok megalakulásának 65. évfordulóját. Sokat lehetne írni vagy beszélni a megalakulás miértjéről, fontosságáról, a csehszlovákiai magyarság részéről történő eufóriás fogadtatásáról a hontalanság éveit után. Az egy évvel korábban hatalomra került Csehszlovák Kommunista Párt kulturális szervezetet engedélyezett az itt élő magyarok részére, amely a Csehszlovákiai Magyar Dolgozók Kultúregyesülete nevet kapta, és ebből alakult ki rövidítve a CSEMADOK mozaikszó.

A 65 év alatt népiesen szólva már sok víz lefolyt a Dunán, és a váltakozó politikai viszonyok mellett a Csemadok iparkodott mindig a hatáskörének megfelelően vagy néha még azokat is túllépve a csehszlovákiai magyarság hajóját biztos révbe juttatni. 1968-ban a demokratizálódási folyamat kezdetén autonómia tervezetet dolgozott ki és nyújtott be a legfelsőbb szervekhez. Sajnos, tudjuk mi lett a vége. Az augusztus 21-én bevonuló szovjet és szövetséges csapatok láncfalpai sárbatáposták a még csak bontakozó demokratikus átalakulást és ezzel együtt a magyar reményeket is. Ugyanebben az időben, hogy a politikába is beleszólhasunk, a Kultúregyesület helyébe a Kulturális Szövetség került. A 68-as kiállása miatt a vaskalapos husáki rendszer megerősödése után 1970-ben a Csemadokot kizárták a Nemzeti Frontból. Az 1970-es évek közepén erős nyomás nehezedett a magyar tanítási nyelvű iskolákra. Be akarták ugyanis vezetni az alternatív oktatást, ami azt jelentette, hogy a magyar iskolákban a magyar nyelv és a történelem tanítása maradt volna magyar nyelven, a többi tantárgyat szlovák nyelven tanították volna. A Csemadok mozgósította tagjait, a magyar lakosságot, a szülőket, és

közös ellenállással sikerült meghiúsítani ezt a beolvasztásra irányuló fondorlatos és gyalázatos tervet. 1989-ig a Csemadok volt az egyedüli és hivatalos szószólója a magyar érdekeknek. 1990-ben, mikor sorra alakultak a politikai pártok és mozgalmak, a politizálást ezek vették át, de a Csemadok maradt továbbra is a felvidéki magyarságot összefogó legnagyobb szervezetté. Az ország szétválása után az önálló Szlovákiában nevet változtatott, mert hatásköre Csehországra nem terjedt ki, és azóta a teljes neve Szlovákiai Magyar Társadalmi és Közművelődési Szövetség. A Csemadok mozaikszó továbbra is megmaradt, mert így rögződött be, most már azt lehet mondani, hogy nemzedékeken keresztül a köztudatba.

Helyi szervezetünk, az érsekkétyi Csemadok alapszervezete is mindig arra törekedett és most is azon dolgozik, hogy a szellem napvilága, a tudás és a művelődés beragyogjon mindenhová, ahol az kitárt szívek fogadják. Ezt a célt szolgálják rendezvényeink. A történelmi filmvetítéseink már két téli időszakban is, amikor a következő filmek kerültek bemutatásra: 2013-ban Trianon 1.rész, Trianon 2. rész, Észak felé, A kormányzó szintén két részben. 2014-ben A szabadság ára, A legbátrabb város és Habsburg Ottó. Az idén a sport felé hajlunk, mert a magyar sportsikerekre büszkék lehetünk, és növeli bennünk nemzeti elkötelezettségünket. Január 11-én távozott az élők sorából az Aranycsapat utolsó tagja, Buzánszky Jenő. Erre emlékezve az 1953-as Angol-magyar mérközést mutatjuk be.

Iparkodunk tagjaink részére színházi előadások megtekintését lehetővé tenni. Tavaly az érdeklődők részére jegyeket biztosítottunk a szögyéni rendezvényekre, amelyek három rendezvényből álltak. Első volt a „Lili bárónő” -c operett a Jókai színház előadásában, második az „Ifjú Szívek” táncsoport föllépése, harmadik a „Zene, tánc, humor” című esztrádműsor.

Nem feledkezünk meg a vígabb

szórakozásról sem. Farsangban bált rendeztünk, május 1. előestéjén májfaállítás alkalmával mulathatnak fiatalok és idősek egyaránt..

Megemlékezünk évről-évre történelmünk egyik legfényesebb eseményéről az 1848-49-es magyar szabadságharcról, amely emlékére kultúrműsort készítettünk, a hősök emlékművének koszorúzunk, és ünnepi szónoklat hangzik el, melyet a múlt évben Csáky Pál az Európai Parlament képviselője mondott. Ez a rendezvényünk március 15-höz kötődik.

Szervezetünk egyedüli művészeti csoportja a „Pacsirta” éneklőcsoport, amely minden helyi rendezvényen részt vesz. Részt vesz a Csemadok TV rendezvényein és más közeli és távoli falvakban, ahová meghívást kap. A 2014-es évben föllépett Diósdon, Farnadon, Csatán, Nagysallóban, és a Csemadok 65. évfordulójára rendezett járási ünnepségen Léván. Ezen a rendezvényen szervezetünk két tagja, Molnár Etelka és Srna Ilona kapott járási elismerést a Csemadokban végzett hosszantartó áldozatos munkájáért. Éneklőcsoportunk 2013-ban a „Bíborpiros szép rózsá” országos versenyen Mgr. Hajdú Árpád vezetésével Aranykoszorús minősítést kapott.

A népi kultúra és folklór fejlődése érdekében népi hangszerek beszerzésére pályáztunk, amely sikerrel járt és 8 citerát vásároltunk. Várjuk azon idősebb és fiatalabb személyeket, akik tehetséget éreznek magukban, jelentkezzenek a tanfolyamra, amit a nyár folyamán szeretnénk megvalósítani, helybeli napközis tábor keretén belül.

Azt hiszem olvasóink ezen cikk által jobban megismerték a Csemadok hivatását és küldetését, helyi szervezetünk tevékenységét és céljait, és ha ezekkel egyet értenek, lépjenek sorainkba, vegyenek részt rendezvényeinken, kapcsolódjanak be aktívan azonosságtudatunk megőrzése és nemzetünk fagyásának megakadályozása érdekében.

Bohák Csaba

Így báloztunk!

A CSEMADOK helyi szervezete február 14-én rendezte meg a hagyományos bált, ami a Valentín-nappal volt egybekötve. Nemcsak a helyiek, hanem a vidékiek is egyre nagyobb számban tisztelik meg falunkat: Zselíz, Kürt, Nagyölved, Naszvad, Farnad, Léva, Párkány, Oroszka, Újvár, Nagysalló, Málás a helységek, ahonnan a bálózók érkeztek, de magyarországi és romániai vendégeink is voltak. A fergeteges zenét Forgács Robi szolgáltatta.

A sok-sok értékes díjért köszönet szponzorainknak, akiknek névsora: **Ing. Szabó Szabolcs, Mgr. Molnár Péter, Bohák Szilvia, Izsák Gábor, Tankó Tibor, Bernáth Zoltán és Andrea, Sipos Zsolt és testvére Csilla, Bényi Tamás, Szilvás család, Ördög Laci, Oszlik Kinga és Szandi, Vígh János, Hajdú Viktor, Hajdú Árpád, Német Attila és Csilla, Balázs Lajos, Németh Viktória, Bernáth Lajos, Dánó Ervin, Kurali László, Ing. Nagy László, Farkas Viktor, a kétyi községi hivatal, Farmercenter, Vincéék Bényből, a Via Nova helyi szervezete, Benčík Zsuzsi, Kelemen Norbi, Vorák Attila és Herbfarma Nagyölved.**

Bálunk megnyitó táncáért külön köszönet a farnadi Nádas táncsoportnak és persze a benne szereplő kétyieknek is.

Bajkai Melinda

A lakosság számának változása

Bejelentkezés:

Mgr. Martinická Fatima, PhD.
2015. március 23

Kijelentkezés:

Dencső Ilona, 2015. márc. 2

Elhalálozás:

Legőñ Vojtech, 2015 március 19

Születés:

Batár Zoltán Zalán
2015.március 17

K É T Y I H Í R M O N D Ó

Kiadja: Kéty község önkormányzata

Felelős szerkesztő: Molnár Péter

Nyomtatás és tördelés: FOCUS Computer ŽELIEZOVCE, SNP 13/83

V. évfolyam, 2. szám